

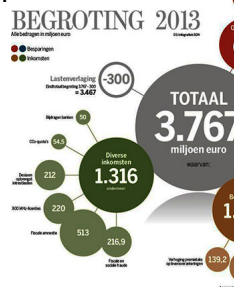

Als we Johan Vande Lanotte en Laurette Onkelinx mogen geloven is dit een uitstekende begroting. Geen blinde besparingen, de koopkracht wordt gespaard, geen indexsprong, geen BTW verhogingen. Wanneer we de lijst maatregelen met een scherp oog bekijken stellen we toch iets anders vast. Loonmatiging gebaseerd op de wet van 1996 wordt versterkt. Geen verhogingen boven de index gedurende twee jaar is ongeveer hetzelfde als het Globaal Plan van 1993. Het wegwerken van de loonhandicap betekent de facto een loonstop tot 2018. Klein verschil : de laagste uitkeringen en lonen zouden een bijpassing van 125 euro bruto per jaar kunnen krijgen, ofwel een schamele 5 euro netto per maand. Een kruimel als we even stilstaan bij de stijgende kosten van energie, mobiliteit en onderwijs.

De index wordt verder uitgehold

De Index wordt hervormd. Na de gezondheidsindex, na het verlengen van de aanpassingsperiodes (waardoor we steeds langer nahinken op de prijzenstijgingen) komt nu een herziening van de indexspil. Opnieuw zullen alle werkenden, ambtenaren inclusief, gepensioneerden en werkzoekenden maandelijks hun (schamele) koopkracht zien dalen. Allemaal goed en wel, maar we horen steeds dat we allemaal samen de crisis moeten tegengaan, dat iedereen zijn steentje moet bijdragen...

□□ Inderdaad, de sociale zekerheid zal opnieuw inkomsten missen vermits het patronaat voor 700 miljoen vermindering van werkgeversbijdragen heeft bekomen. Het wegwerken van de loonhandicap, nietwaar? Wat gebeurt er als Duitsland opnieuw een rondje sociale dumping doet, en Nederland en Frankrijk eveneens? Moeten we in 2014 en daarna dan opnieuw beginnen en nog dieper snoeien in de inkomsten van de sociale zekerheid? Als we de redenering volgen van Vande Lanotte & co zal dit onvermijdelijk zijn want de « loonhandicap » zal immers blijven bestaan!

Dan volgen de besparingen: NMBS, Post en administraties zullen 700 miljoen minder krijgen. Slechtere dienstverlening en hogere prijzen zullen het gevolg zijn. Dit is een toegeving van formaat aan De Wever. Volgens hem legt België een « overheidsbeslag op de economie van 54% ». Het moet misschien eens uitgelegd worden dat salarissen van ambtenaren en overheidsuitgaven mee worden gerekend in het BBP. Dat betekent dat ook deze uitgaven bijdragen tot de globaal geproduceerde rijkdom. Deze overheidsuitgaven worden door belastingen op alle activiteiten gefinancierd, en dus ook op lonen, bestellingen en diensten vanwege de overheid zelf. Op dit ogenblik heeft de banksector de kraan van kredietverstrekking toegedraaid (wat vele kleine zelfstandigen ook voelen, en zij niet alleen), op dit moment stellen de bedrijfsmanagers investeringen uit, niet het minst omdat de eurozone opnieuw in een recessie terecht komt. Als er in dergelijke situatie nog eens besparingen op de overheidsuitgaven worden uitgevoerd en daarnaast een loonstop wordt ingevoerd, dan zal dat zeer snel een negatieve impact hebben op de economische activiteit. Samengevat : minder uitgaven veroorzaken minder groei en dus minder fiscale inkomsten... In deze begroting zit er niets dat de groei écht zal herlanceren, ook niet op het vlak van de uitbouw van een groene economie.

Bart De Wever raaskalt

Volgens Bart De Wever zal de regering aan het geld van de Vlaamse spaarder zitten. Fout! Niet de kleine spaarder maar wél de belegger en dan niet enkel de Vlaamse wel maar “jan en tout le monde” wordt aangesproken. Erg veel zullen de beleggers niet verliezen, vermits de roerende voorheffing wordt opgetrokken van 21% naar 25%. Dit betreft dus enkel de interesten (boven 1300 euro/jaar), inkomsten uit dividenden of financiële producten. Deze maatregel zou niet meer dan 370 miljoen opbrengen. Daarnaast zou er aan de notionele interestaftrek gesleuteld worden wat eveneens 200 miljoen moet opleveren. Globaal kan gesteld worden dat er van de 3,7 miljard euro niet meer dan 5 à 700 miljoen afkomstig zijn uit de hogere inkomensgroepen en belegend België. Andere belastingsmaatregelen zoals de verhoging van accijnzen op tabak en alcohol zullen daarentegen iedereen op gelijke wijze treffen en dus de kleinere inkomens meer dan andere. Ondanks het bestaan van een brede consensus (75%) over de vermogensbelasting blijft deze maatregel onbesproken op het begrotingsconclaaf. Integendeel, er komt een soort verdeckte fiscale amnestie waarbij de overheid geld verdient bij het witwassen – excuseer, regulariseren – van in het buitenland belegd geld. Als kers op de onsmakelijke taart van loonstop worden de sociale partners aangezet om verdere flexibilisering te bespreken. Blijkbaar moet annualisering de norm worden. Dit lijkt op het eerste gezicht misschien positief gezien de jo-jo waarin de economische conjunctuur zich de laatste 5 jaar bevindt. Maar terzelfdertijd wordt door VOKA en VBO een arbeidsduurverlenging in stelling gebracht, en wel één zonder loonsverhoging. Langer werken voor minder loon, met grotere wisselvalligheden inzake arbeidstijd. Kortom, alles om een goed leven naar de vaantjes te helpen...

Zero relancebeleid

Het zogeheten relancebeleid krijgt geen middelen en alle genomen maatregelen voegen zich bij deze van 2011, zoals het beperken van uitkeringen voor werklozen. Dit is niet de laatste soberheidsbegroting maar de derde in een lange rij die zeker tot 2020 zal gaan. Schattingen stellen dat er in 2014 minsten 8 miljard zal moeten gezocht worden. Dit alles is het gevolg van twee zaken : enerzijds worden de gevolgen van de bankencrisis verhaald op de overheid en dus de bevolking en anderzijds legt Europa een soberheidswangbuis op aan alle lidstaten. Deze moeten moet saneren en hun schulden (in feite de schulden van de bankiers) wegwerken tot 60% van het BBP. Dat een deel van deze schulden niet erkend zou kunnen worden ofwel verhaald zou kunnen worden op de banken zelf is een ontegensprekelijke waarheid die door alle regeringspartijen wordt genegeerd. Waarom ? Dat Europa het verkeerd aanpakt met de gouden regel van een maximaal begrotingstekort van 0,5% (plus een verbod op verhoogde belastingdruk) wordt niet erkend door PS, sp.a maar evenmin door Groen en Ecolo. Deze begroting werd niet in het Lambertmontpaleis uitgewerkt maar door de Europese Commissie voorgekauwd. De onderhandelaars moesten een “begrotingspad” volgen om uit te komen bij een maximaal begrotingstekort van 2,5%. Dit is een verderzetting en uitbreiding van de besparingen die ons vorig jaar al werden opgelegd. Het betekent een verdere uitholling van ons sociaal model en onze economische welvaart. Ondanks de mooie woorden en dito verpakking liggen er geen twee maar zes jaar loonstop in het verschiet. Ondanks de 75% voorstanders van vermogensbelasting heeft de regering die links laten liggen. En het is niet omdat Bart De Wever de begroting afschiet dat links moet applaudiseren. Rood! zal het sociaal protest onvoorwaardelijk steunen en meent dat de vakbeweging zich niet gebonden moet voelen door een regeringsbeleid dat het algemeen belang de rug toekeert. Een anti-crisis beleid moet ervoor zorgen dat de economie blijft draaien, dat koopkracht van de werkende bevolking wordt beschermd en alle middelen nuttig worden geïnvesteerd in de uitbouw van een groene en sociale economie. Indien aandeelhouders, grootbeleggers en bankgieren een deel van de gekaapte rijkdom terug moeten afstaan is dit niet enkel rechtvaardig maar bovendien goed voor de échte economie.

*Stephen Bouquin is actief in Rood! Dit artikel verscheen oorspronkelijk op de website van [Rood!](#)